

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Nógrád Megyei Bíróság dr. Mihalik Péter ügyvéd (...) által képviselt I.Utazási Irodák Kft. (...) felperesnek - dr. Baranyai András jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság (1088 Budapest, József körút 6.) alperes ellen reklámfelügyeleti bírság tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes HAJ-1920-3/2007. számú határozatát - az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége 15072-1/2007. iktatószámú határozatára kiterjedően - **hatályon kívül helyezi.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 35.000.- (Harmincötezer) forint perköltséget.

A perben feljegyzett kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s

A Nógrád Megyei Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi Felügyelősége, mint elsőfokú hatóság utazások részvételi díjának feltüntetése tárgyú ellenőrzés keretében a felperes S. Főter 6. szám alatti utazási irodájában azt állapította meg, hogy az iroda kirakatában az utcai érdeklők számára 11 db utazásra szóló ajánlat van kihelyezve. Az ajánlatban szereplő összegek nem tartalmazzák az igénybevétellel mindenképpen együtt járó 1,2 % sztornó biztosítás díját, valamint az 1.000.- Ft/fő foglalási díjat.

A megismételt eljárásban hozott, 2007. április 3. napján kelt, 15072-1/2007. iktatószámú határozatával az elsőfokú hatóság jogutódja, az Észak-magyarországi Regionális Közigazgatási Hivatal Fogyasztóvédelmi

Felügyelősége a felperest 50.000.- forint reklámfelügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.

A döntés jogalapjául egyrészt a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (Grtv.) 18. § (1) bekezdés a.) pontját és 18. § (2) bekezdését jelölte meg. Eszerint ugyanis a reklám jogsértő voltának megállapítása esetében jogsértő állapot megszüntetésének és bírság kiszabásának van helye.

A jogsértő állapot pedig azzal valósult meg, hogy a fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény (Fgytv.) 8. §-ában és 14. § (1) bekezdésében, valamint a 7/2001. (III. 29.) GM. rendelet 2. §-ában foglaltak megsértésével került sor a szolgáltatásért a fogyasztói forgalomban fizetendő díj feltüntetésére, mert a felperes, a hivatkozott jogszabályi rendelkezésekkel ellentétben, a szolgáltatás díjában nem, illetve attól elkülönített módon tüntette fel a szolgáltatást terhelő adók, illetékek és egyéb fizetési kötelezettségek összegét.

Ezt a határozatot az alperes a 2007. július 19. napján kelt HAJ-1920-3/2007. iktatószámú határozatával helybenhagyta.

A keresetlevelében a felperes ezeknek a határozatoknak a hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként hivatkozott arra, hogy a fogyasztói forgalomba kerülő áruk és szolgáltatások árának feltüntetéséről szóló 7/2001. (III. 29.) GM. rendelet (a továbbiakban: GMr.) nem ír elő olyan kötelezettséget, hogy a részvételi díjat és a részvételi díjban nem szereplő külön felszámításra kerülő díjakat egyösszegben kellene feltüntetni. Továbbá, hogy a reklámban a nem megfelelő árfeltüntetés a Grtv. 7. § (2) bekezdés b.) pontja alapján volna csak kifogásolható.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A felperes kereseti kérelme az alábbiak miatt megalapozott.

A bírság jogalapjául a Grtv. 18. § (2) bekezdése került megjelölésre, amiből az következik, hogy a fogyasztóvédelmi hatóságok a felperes salgótarjáni Utazási Irodájának reklámozását minősítették jogsértőnek.

A bíróság álláspontja szerint, a helyszíni ellenőrzés 2006. november 27-i időpontjában az a reklám volt jogszabálysértőnek tekinthető, amely a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (Grtv.) valamely rendelkezésébe ütközött. A felperesi utazási iroda reklámtevékenységével kapcsolatos Grtv. előírást sértő tényállást azonban az eljáró fogyasztóvédelmi hatóságok nem állapítottak meg.

A fogyasztóvédelmi hatóságok az Fgytv. 8. és 14. §-át, valamint a GMr. 2. §-át jelölték meg, mint be nem tartott jogszabályi előírásokat.

Az Fgytv. 8. § a.) pontja szerint a fogyasztói tájékoztatásnak alkalmasnak kell lennie arra, hogy fogyasztó rendelkezzen megfelelő ismeretekkel a szolgáltatás áráról. A 14. § (1) bekezdés értelmében pedig az áru fogyasztói forgalomba hozatalakor a forgalmazó köteles külön jogszabályban meghatározottak szerint a fogyasztót írásban tájékoztatni az eladási árról és az egységárról, illetve a szolgáltatás díjáról.

Az Fgytv. 2. § i.) pontja értelmében fogyasztói forgalomba hozatal: az árunak vagy a szolgáltatásnak közvetlenül a fogyasztó, mint végső felhasználó részére történő forgalmazása vagy nyújtása, továbbá ingyenes minta, áru átadása.

A GMr. (2) bekezdés b.) pontjában rögzített szolgáltatási díj meghatározás is, a GMr. 1. § (1) bekezdése értelmében, a fogyasztói forgalomba hozatal esetére vonatkozik.

Azzal azonban, hogy a felperes az utazási iroda kirakatában elhelyezett szórólapokkal az egyes utazási szolgáltatásokat reklámozta, azokat az Fgytv. 2. § i.) pontja szerint nem hozta fogyasztói forgalomba, így a kirakatban elhelyezett szórólapokra az Fgytv. 14. § (1) bekezdésébe és a GMr. 2. § b.) pontjában rögzített árfeltüntetési előírás nem is vonatkozhat.

Az Fgytv. 8. § a.) pontja, a fogyasztók tájékoztatása körében, általános érvénnyel megfogalmazza a szolgáltatás árára vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget. Ugyanezt a célt azonban megfogalmazza a Grtv. is, amikor bevezetőjében a fogyasztók tisztességes tájékoztatásának előmozdítása céljával indokolja a gazdasági reklámtevékenység szabályozására vonatkozó törvény megalkotását. Ebből következően, a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó Grtv. a reklám esetében a fogyasztói tájékoztatásnak a speciális szabályait alkotja meg, az Fgytv. 8. § a.) pontjában foglalt általános fogyasztói tájékoztatáshoz képest. Így tehát gazdasági reklám esetében annak a vizsgálata volna szükséges, hogy a reklám a fogyasztók tisztességes tájékoztatásának a követelményét a Grtv. rendelkezéseibe foglaltak szerint megsérti-e vagy sem.

Ilyen megállapítást azonban a felülvizsgálni kért közigazgatási határozatokban az eljáró fogyasztóvédelmi hatóságok nem tettek, ennek következtében jogszabálysértő az a döntésük, amely a reklám jogszabálysértő voltának konkrét megállapítása nélkül alkalmazott bírságot a felperessel szemben.

A fentiek szerint jogszabálysértő közigazgatási határozatokat a bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 339. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A pervesztes alperest a Pp. 78. (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére.

A felperes javára megállapított perköltségből 15.000.- forintot tett ki a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Kfv.III.37.185/2008/6. sorszámú végzésében a felperes javára megállapított felülvizsgálati eljárási költség, további 20.000.- forint perköltség pedig az ügyvédi képviseletre tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alapján került meghatározásra, figyelemmel arra, hogy a felperesi képviselő három tárgyalási órán vett részt, illetve az ügy előkészítésével is merült fel munkája.

A perben feljegyzett kereseti illetéket az alperes személyes illetékmentessége folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján viseli az állam.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárás a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2009. június 3.

Dr. Takács László sk.
bíró